

گزارش سالیانه گزارشگران بدون مرز

ایران 2002

با یازده روزنامه نگار زندانی، ایران بزرگ ترین زندان روزنامه نگاران در خاورمیانه است



امسال نیز چون سال گذشته با تعداد بسیاری احضار، دستگیری و محاکمه و محکوم به زندان نمودن روزنامه نگاران و توقیف نشریات به پایان رسید. اصلاح طلبان علیرغم اعتراض اما نتوانستند حملات قوه قضاییه را که در اختیار اقتدارگرایان است، سد کنند.

اگر نسبت به سال گذشته تعداد کمتری روزنامه نگار دستگیر شده است، اما در اول ژانویه 2003، ده روزنامه نگار با احکامی بین سه تا هشت سال در پشت نرده های زندان بسر می برند. تعداد دیگری که آزاد هستند، از ادیشان (به معنای لغو حکم زندان نیت) مشروط و هنوز آزادی مطبوعات یکی از وعده های اصلی برنامه ی اصلاحات محمد خاتمی در انتخابات ۱۳۷۶ وی بود. اما اقتدارگرایان رژیم در رسانه ها و آزادی مطبوعات نیرویی می بینند که می تواند نظام اسلامی را واژگون کند و آن را خطری جدی تلقی می کنند. تحت تعقیب قضایی قرار دارند (از این عده کسانی) به احکامی چون یازده سال زندان محکوم شده اند.

در طی سال گذشته اقتدارگرایان رژیم همچنان توقیف موقت و یا دائم روزنامه های اصلاح طلب را ادامه دادند. اقدام مجلس برای تغییر قانون مطبوعات (که در سال ۱۳۷۹ مجلس پنجم با اکثریت محافظه کار در پایانی ترین روزهای حیات اش در جهت محدود ساختن بیشتر مطبوعات به تصویب رسانده بود) ناکام ماند. مهرنوش جعفری معاون مطبوعاتی وزارت ارشاد اسلامی اعلام نموده که "شاهد توقیف هشتاد نشریه بوده است که چهل و یک مورد روزنامه بوده است". در سال 2002 هیجده نشریه توقیف شده است و بنا به قول کمیته دفاع از آزادی مطبوعات تشکیل شده از افراد نزدیک به اصلاح طلبان - از سه سال پیش به این سوی در اثر این توقیف ها بیش از هزار و هشتصد نفر روزنامه نگار، عکاس و... کار خود را از دست داده اند. در اردیبهشت - خرداد سال گذشته و در پی توقیف دو روزنامه مشهور اصلاح طلبان نوروز و بنیان، جبهه مشارکت اصلی ترین حزب اصلاح طلبان در قدرت، به این "اقدامات غیر قانونی و ناعادلانه ی" قوه قضاییه که "آزادی مطبوعات را محدود و قلم ها را می شکند" اعتراض نمود. "تصمیماتی که همچون گذشته بعضی از قضات با جهت گیری سیاسی اتخاذ می کنند تقض قانون اساسی و موازین کشور است". اگر در سال گذشته در ایران شاهد آزادی برخی از روزنامه نگاران همچون نقی رحمانی بودیم بدون شک این امر را باید دادن امتیاز از سوی ایران به اتحادیه اروپا ارزیابی نمود که مذاکرات خود را از شهریور ماه دوباره آغاز کرده بودند.

در ایران هنوز طرح موضوعات بسیاری "ممنوعه" محسوب می شوند از جمله بحث در باره ی : روحانیان ناراضی، مسائل فرهنگی و مذهبی، و رابطه با ایالات متحده ی امریکا و... در ۲۴ شهریور ماه انتشار یک نظر سنجی توسط خبرگزاری رسمی جمهوری اسلامی - ایرنا، موجب اعتراض شدید محافظه کاران گردید، در این نظر سنجی اعلام شده بود که ۷۰،۷۶٪ ایرانیان، با گفتگو برای برقراری رابطه با امریکا موافق اند. این نظر سنجی یک روز پس از سخنرانی ضد امریکایی آیت اله علی خامنه ای منتشر گردید. چند روز بعد از واقعه، قاضی سعید مرتضوی رییس دادگاه ۱۴۱۰ معروف به "دادگاه مطبوعات" به احضار تعداد بسیاری از مدیران مسئول روزنامه ها پرداخت و به آنها دستور داد که از درج مطلب در باره ی "ماجرای نظرسنجی" خوداری کنند. همزمان مدیران موسسه نظر سنجی که روزنامه نگار هم بودند دستگیر شدند. اتهامات آنها "جاسوسی" و "دریافت پول از سفارتخانه های خارجی و موسسه نظرسنجی امریکایی گالوپ" و... اعلام شده بود.

در پایان سال میلادی مقامات مسئول دولتی اعلام نمودند که خبرنگاران امریکایی به هنگام ورود به ایران انگشت نگاری می شوند. قتل روشنفکران و مخالفان آزادیخواه در ماجرای معروف به «قتل های زنجیره ای» در سال ۱۳۷۷ از جمله پرونده های حساس در سال گذشته بود که با دستگیری ناصر زرافشان روزنامه نگار و وکیل خانواده قربانیان در شهریور ماه به طرح دباره ی این ماجرا دامن زد.

نکات تازه ای از قتل های زنجیره ای



قتل روشنفکران و مخالفان آزادیخواه، داریوش و پروانه فروهر، چهره های برجسته مخالف رژیم، مجید شریف، عضو تحریریه ایران فردا، محمد مختاری و محمد جعفر پوینده، نویسنده و روزنامه نگار، در ماجرای معروف به «قتل های زنجیره ای» در سال ۱۳۷۷، انزجار افکار عمومی را برانگیخت و واکنش و افشاگری روزنامه های اصلاح طلب را به همراه داشت. رییس جمهور خاتمی با تشکیل کمیسیون تحقیق به پیگیری این ماجرا پرداخت در دی ماه ۱۳۷۷ وزارت اطلاعات با انتشار اطلاعیه ای رسماً اعلام نمود که بعضی از مامورین این وزارتخانه در این جنایات دست داشته و ده ها تن از آنان دستگیر شده اند. به نظر می رسد که پیروز دوانی صاحب امتیاز نشریه پیروز که در اواخر شهریور ماه ۱۳۷۷ «ناپدید» شده بود از جمله قربانیان قتل های زنجیره ای است، جسد وی تا به امروز پیدا نشده است. در طی سال گذشته برخی از مسئولان اصلاح طلبان نام وی را نیز به لیست قربانیان اضافه کردند. در آذر ماه ۱۳۷۹ اکبر گنجی روزنامه نگار صبح امروز که قتل های زنجیره ای را پیگیری می کرد. در جریان محاکمه خود در دادگاه، با تائید خبر فوق محسنی اژه ای دادستان دادگاه ویژه روحانیت را امر قتل معرفی نمود. این اتهامات تاکنون از سوی مقامات مسئول رژیم تائید نشده اند. دادگاه متهمان «قتل های زنجیره ای» در بهمن ۱۳۷۹ برگزار شد خانواده های قربانیان این دادگاه را «فرمایشی» توصیف و از شرکت در آن خودداری کردند. در اول ژانویه ۲۰۰۱ (دی ماه ۱۳۷۹) ظاهراً هیجده متهم در رابطه با این پرونده بازداشت شده بودند. در همین ماه رای دادگاه اعلام و از این تعداد سه نفر به اعدام، دوازده نفر به زندان و سه نفر دیگر تبرئه شدند. در پی تائید این حکم توسط دادگاه تجدید نظر و اعتراض نسبت به آن، پرونده به دیوان عالی ارجاع گردید که تا اول ژانویه ۲۰۰۳ هنوز نتیجه آن رسماً اعلام نگردیده است. در ۱۶ مرداد ناصر زرافشان، وکیل مدافع خانواده های قربانیان قتل های زنجیره ای به هنگام خروج از منزل اش دستگیر شد. در اسفند ماه سال گذشته یک دادگاه نظامی وی را به جرم «افشای اسرار دولتی» به ۵ سال زندان محکوم و دادگاه تجدیدنظر در تیرماه سال جاری این حکم را تائید نمود.

۱ آذر، در مراسم یادمان چهارمین سالگرد قتل روشنفکران و مخالفان در پاییز ۱۳۷۷، که بیش از ۵۰۰۰ نفر شرکت کرده بودند. افراتیون اسلامی به ضرب و شتم مردم و روزنامه نگاران پرداختند. در این مراسم خانواده قربانیان اعلام کرده اند که برای دادخواهی به کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل شکایت کرده اند.

۳۶ روزنامه نگار در زندان

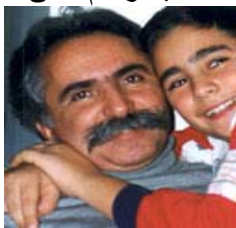
در اول ژانویه ۲۰۰۳ (۱/۸/۱۳۸۱) ده روزنامه نگار در زندان بسر می برند ولی در طی این سال سی و شش روزنامه نگار بازداشت و زندانی شدند. «بازداشت موقت» بعضی از این روزنامه نگاران ماه ها به طول انجامید.



اکبر گنجی روزنامه نگار صبح امروز در ۲ اردیبهشت ۱۳۷۹ پس از احضار به دادگاه ۱۴۱۰ معروف به دادگاه مطبوعات دستگیر گردید. دلیل عمده بازداشت و محاکمه وی روشنگری هایش درباره قتل روشنفکران و مخالفان رژیم معروف به «قتل های زنجیره ای» در سال ۱۳۷۷ بود. گنجی در این مقالات برخی از مسئولان رژیم چون علی فلاحیان، محسنی اژه ای و علی اکبر هاشمی رفسنجانی را به دخالت در این قتل ها متهم نموده بود. اتهامات دیگر اکبر گنجی انتشار مقاله ای در حمایت از آیت اله منتظری (که از ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۱ در خانه خود در قم تحت نظر قرار داشت) و شرکت در کنفرانس برلین است. وی چندین بار اعلام نموده که در زندان تحت شکنجه قرار گرفته است. در دی ماه ۱۳۷۹ طی حکمی به ده سال زندان و پنج سال تبعید محکوم گردید، در اردیبهشت ۱۳۸۰ دادگاه تجدیدنظر حکم وی را به شش ماه کاهش داد ولی در ۲۴ تیر ماه، دیوان عالی کشور بلا فاصله رای دادگاه تجدیدنظر را مردود اعلام و گنجی را به شش سال زندان محکوم نمود.

خلیل رستم خانی: روزنامه نگار دیلی نیوزو ایران اکو در ۱۹ اردیبهشت ۱۳۷۹ دستگیر شد و در ۲۰ اردیبهشت دادستان دادگاه انقلاب اسلامی برای وی به اتهام «محاببه» و «دریافت و پخش تراکت و جزوات گروه های مخالف مستقر در خارج از کشور»، «شرکت و سازماندهی کنفرانس برلین»، «اقدام علیه امنیت ملی» تقاضای حکم اعدام نمود. رستم خانی در ۲۶ آبان

با قرار وثیقه آزاد شد. حکم دادگاه در ۲۳ دی ماه ابلاغ گردید که وی را به ۹ سال زندان محکوم نمود. سه شهریور در دادگاه تجدید نظر رستم خانی به هشت سال زندان محکوم شد. خلیل رستم خانی همان روز بازداشت به زندان اوین انتقال داده شد.



عمادالدین باقی: عمادالدین باقی روزنامه نگار فتح در ۹ خرداد ۱۳۷۹ در پی احضار به دادگاه معروف به دادگاه «مطبوعات» دستگیر گردید. در ۲۷ تیر به هفت سال و نیم زندان محکوم گردید. اتهام وی «اقدام بر علیه امنیت ملی» و انتشار مقالاتی در روزنامه ی نشاط در مهر ماه ۱۳۷۸ است. در این مقالات وی نگاه نویی از اسلام را در رابطه با مجازات اعدام طرح می کند. سپاه پاسداران و وزیر سابق اطلاعات (علی فلاحیان) از جمله شاکیان این روزنامه نگار هستند. در دو آبان ۱۳۷۹ حکم وی به سه سال تقلیل یافت.

حسن یوسفی اشکوری روحانی و عضو تحریریه ایران فردا، در ۱۴ مرداد ۱۳۷۹ پس از تفتیش منزلش دستگیر و در زندان اوین زندانی گردید. در اردیبهشت ۱۳۷۹ وی برای شرکت در کنفرانس برلین و معالجه بیماری دیابت به اروپا سفر کرده بود. وی در دادگاه ویژه روحانیت که به صورت غیرعلنی برگزار گردید محاکمه و به اتهام «اقدام بر علیه امنیت ملی»، «اشاعه اکاذیب نسبت به مقامات» و «توهین به مقام روحانیت» محارب شناخته شد. ۲۰ مهر ماه، دادگاه ویژه روحانیت، با احضار حسن یوسفی اشکوری حکم جدیدی را به ایشان ابلاغ نمود. بر اساس این حکم، یوسفی اشکوری به اتهام طرح بحث "تغییر پذیری احکام اجتماعی اسلام و بحث اختیاری بودن حجاب" در کنفرانس برلین به ۴ سال زندان، به اتهام شرکت در این کنفرانس به یک سال زندان، همچنین به اتهام "نشر اکاذیب" در مورد پرونده قتل های زنجیره ای به ۲ سال زندان محکوم شده بود.



علی فلاح – بابک غنی پور اعضای تحریریه ی نشریه دانشجویی آرمان در دانشگاه یزد در پی شکایت «تعدادی از انجمن های اسلامی» در ۴ تیر ماه دستگیر گردیدند. و به ترتیب سه و پنج سال زندان محکوم گردیدند.

بهروز گرانیپناه مدیر مؤسسه ملی پژوهش افکار عمومی و روزنامه نگار روزنامه ی (توقیف شده) نوروز در ۲۴ مهرماه دستگیر و روانه ی زندان "اوین" گشت. اتهامات وی "جاسوسی" و ارتباط با "سازمان مجاهدین خلق" اعلام شده است.

حسین قاضیان، مدیر موسسه نظرسنجی آینده و روزنامه نگار روزنامه ی (توقیف شده) نوروز نیز به اتهاماتی مشابه در تاریخ ۹ مهر ماه دستگیر روانه زندان اوین شد.



در ۱۳ آبان عباس عیدی سر دبیر روزنامه ی توقیف شده ی سلام، عضو شورای سر دبیری بسیاری از روزنامه ی توقیف شده ی اصلاح طلب و عضو هیئت مدیره ی موسسه نظرسنجی آینده، در منزل اش دستگیر گردید. قاضی سعید مرتضوی رییس شعبه ۱۴۱۰ معروف به "دادگاه مطبوعات"، موسسه نظرسنجی آینده را به "دریافت پول از سفارتخانه های خارجی و موسسه نظرسنجی آمریکایی گالوپ" متهم کرده است.

عباس عیدی، حسین قاضیان و بهروز گرانیپناه در رابطه با انتشار نظر سنجی در ۲۴ شهریور ماه توسط خبرگزاری رسمی جمهوری اسلامی- ایرنا که در آن اعلام شده بود که ۷۰،۷۶٪ ایرانیان، با گفتگو برای برقراری رابطه با آمریکا موافق اند، دستگیر شده اند. وکلای این روزنامه نگاران اعلام کرده اند که "از دسترسی به پرونده و دیدار با موکلین خود محروم شده اند".

۷ دی ماه علیرضا جباری مترجم و همکار روزنامه های مستقل از جمله همکار مجله ی توقیف شده ی آدینه، توسط مامورین شخصی پوش در محل کارش دستگیر و وی را سپس به منزل اش برده و پس از تفتیش و ضبط نوارهای ویدئویی شخصی، دیسک کامپیوتر و تعدادی کتاب و دست نوشته، به همراه خود به محل نا معلومی انتقال داده می دهند. از فردای آن روز، همسر ایشان به اداره امکان مراجعه می کند. این "اداره" که بخشی از نیروی انتظامی تهران به حساب می آید و نزدیک به محافل اطلاعاتی است، در همان ایام تعدادی از روزنامه نگاران و اعضای کانون نویسندگان را احضار و بازجویی کرده بود. اداره امکان در پاسخ به خانواده اعلام مدارد که ظاهرا کسی را به نام علیرضا جباری بازداشت نکرده است و پلیس را مسئول دستگیری می داند اما پلیس نیز این بازداشت را انکار می کند. سه روز پیش از دستگیری علیرضا جباری طی مصاحبه ای با روزنامه ی شهروند اعلام کرده بود که "که افتد ارگرایان و بیت رهبر انقلاب، آیت اله علی خامنه ای، مسئول ایجاد بحران در سراسر کشور اند". علیرضا جباری از بیماری قلبی رنج می برد و خانواده ی وی که چند هفته را در بی خبری بسر برد، شدیداً نگران وضعیت جسمی ایشان بود. علیرضا جباری عضو کانون نویسندگان ایران، مترجم آثار متعددی از زبان انگلیسی به فارسی ست که بعضی از این آثار با سد سانسور روبرو و یا ممنوع شده اند.

آزادی روزنامه نگاران در 2002



۹ بهمن عیسی خندان دبیر سرویس اجتماعی روزنامه های توقیف شده ی خرداد و فتح با سپردن وثیقه از زندان آزاد شد. وی به دستور دادگاه ویژه روحانیت در ۱۹ آبان دستگیر گردیده بود.

۱۱ اسفند عزت اله سبحانی مدیر مسئول مجله ی ایران فردا با سپردن وثیقه ای سنگین (دو میلیارد ریال) از زندان آزاد شد. این روزنامه نگار به دستور دادگاه انقلاب اسلامی مرکز به اتهام شرکت در کنفرانس برلین در پی ورودش به کشور در ۱۰ اردیبهشت ۱۳۷۹، توسط قوه قضائیه احضار و در ۵ تیر ماه دستگیر گردید. وی در ۳۱ مرداد ماه به قید وثیقه بطور موقت آزاد شد، ولی در ۲۶ آذر ماه به اتهام «تبلیغ بر علیه نظام» برای ایراد یک سخنرانی در دانشگاه امیرکبیر در آذر ماه دوباره دستگیر گردید. در ۲۳ دی ماه به چهار سال و نیم زندان محکوم گردید. در آذر ماه حکم وی به شش ماه تقلیل یافت. حکم دادگاه عزت اله سبحانی تا کنون اعلام نشده است.

۱۹ اسفند عباس دالوند مدیر نشریه لرستان با سپردن وثیقه ای به مبلغ سیصد هزار ریال از زندان آزاد گردید. عباس دالوند ۲۵ بهمن ماه به اتهام چاپ مقالاتی که در آنها «به نهاد های انقلابی نظام توهین» شده است، دستگیر شده بود. در اردیبهشت ماه وی به شش ماه حبس تعلیقی و یکسال توقیف نشریه لرستان محکوم شد.

۲۱ اسفند، هدی صابر عضو تحریریه ایران فردا، پس از پایان محاکمه ی خود در روزهای ۱۴ و ۱۵ اسفند، با سپردن صدوسی میلیون تومان وثیغه از زندان آزاد شد. وی در هشت بهمن ۱۳۸۰ دستگیر گردیده بود. تا اول ژانویه 2003 حکم وی ابلاغ نشده است.

۷ فروردین حشمت اله طبرزدی مدیر مسئول نشریات توقیف شده ی هویت خویش و پیام دانشجو پس از حضور در دادگاه انقلاب اسلامی از زندان آزاد شد. وی در ۲۹ دی ماه دستگیر شده بود. در طی سه سال گذشته طبرزدی بارها تحت بازداشت قرار گرفته بود.

۲۷ فروردین، تقی رحمانی روزنامه نگار هفته نامه توقیف شده امید زنگان و ایران فردا پس از یکسال زندان آزاد شد. وی در ۲۰ اسفند ۱۳۸۰، در یک حمله شبانه، نیروهای قوه قضائیه به منزل محمد بنیست نگر یکی از چهره های اپوزیسیون ترقی خواه ایران و همکار روزنامه صبح آزدگان به همراه تعدادی از فعالین ملی - مذهبی دستگیری شده بود.

۲۸ فروردین، فضل اله صلواتی سردبیر هفته نامه توقیف شده ی نوید اصفهان با سپردن وثیغه از زندان آزاد گردید. وی در ۲۱ فروردین همراه با تعدادی از اعضا و نزدیکان نهضت آزادی ایران را دستگیر شده بود.

۱۶ اردیبهشت، احمد قابل روزنامه نگار حیات نو از زندان آزاد گردید. همکار بسیاری از روزنامه های اصلاح طلب این روزنامه نگار در مصاحبه هایش با رادیو های خارج از کشور صریحا افتد ارگرایان و به ویژه رهبر جمهوری اسلامی را مورد انتقاد قرار می داد. وی در ۱۰ دی ماه دستگیر شده بود.

۱۴ تیر ماه رضا تهرانی سردبیر مجله توقیف شده ی کیان از زندان آزاد شد. وی در ۲۱ فروردین همراه با تعدادی از اعضا و نزدیکان نهضت آزادی ایران را دستگیر شده بود.

۱۳ آبان عبدالله نوری مدیر مسئول روزنامه ی توقیف شده ی خرداد، آزاد شد. وی برای شرکت در مراسم سوگواری برادرش که در یک سانحه ی تصادف کشته شده بود، در مرخصی بسر می برد. عبدالله نوری در ۶ آذر ۱۳۷۹ دستگیر و توسط دادگاه ویژه ی روحانیت محاکمه و به پنج سال حبس و ۱۵ میلیون ریال جریمه نقدی محکوم گردید و روزنامه ی خرداد که صاحب امتیازی آن را بر عهده داشت نیز توقیف گردید. وی به اتهاماتی چون «تبلیغات ضد مذهبی»، «توهین به امام خمینی»، «نشر اکاذیب به قصد تشویش افکار عمومی» و

«ارتباط با امریکا» محاکمه شده بود، عبدالله نوری محکومیت خود را غیر قانونی و دادگاه ویژه ی روحانیت را مغایر قانون اساسی اعلام نموده بود.

اواسط آذر ماه حمید جعفری نصرآبادی - محمد مژده ای از زندان آزاد شدند، این دو از مسئولین نشریه دانشجویی کویر در پی احضار و چندین ساعت بازجویی توسط دادگاه معرف به دادگاه مطبوعات در ۲۰ اردیبهشت سال پیش بازداشت شده بودند اتهام آنها کفر گوئی و توهین به ائمه اطهار اعلام شده بود. همزمان به دستور دادگاه این نشریه توقیف شد. در اوائل آبان همان سال این دو روزنامه نگار به ترتیب به پنج و سه سال زندان محکوم شدند.

اوایل دی ماه سیامک پورزند، بعنوان "مرخصی" موقتاً از زندان آزاد شد. سیامک پورزند مسئول مجتمع فرهنگی هنری تهران و از روزنامه نگاران پرسابقه ی ایران است. که با بسیاری از روزنامه های اصلاح طلب و توقیف شده همکاری می کرد. وی در آبان ماه سال ۱۳۸۰ توسط نیروهای امنیتی رژیم به هنگام ترک منزل خواهرش ربوده شد. در مدت دستگیری، محل بازداشت وی مخفی نگه داشته شد و پورزند از دسترسی به وکیل منتخب خود و امکانات پزشکی محروم بود. در سیزده اردیبهشت ۱۳۸۱ یک دادگاه «ویژه» سیامک پورزند را به جرم «اقدام بر علیه امنیت کشور و ارتباط با سلطنت طلبان و ضد انقلاب در خارج از کشور» به یازده سال زندان محکوم نمود. گزارشگران بدون مرز بارها از فشارهای روحی- روانی که در مدت بازداشت برای وادار کردن سیامک پورزند به اعتراف وارد آمده بود و عدم رعایت استانداردهای جهانی ناظر بر رعایت حقوق بشر در دادگاه ابراز نگرانی کرده بود.

ضرب و شتم چهار روزنامه نگار

۱۴ آذر، در مراسم یادمان چهارمین سالگرد قتل روشنفکران و مخالفان در پاییز ۱۳۷۷، که بیش از ۵۰۰۰ نفر شرکت کرده بودند. افراتیون اسلامی به ضرب و شتم مردم و روزنامه نگاران پرداختند، پلیس تنها نظاره گر این حادثه بود. در این حادثه، سه روزنامه نگار حاضر در محل زخمی شدند.

۲۰ خرداد لطیف صفری مدیر مسئول روزنامه جامعه و توس، به هنگام ورود به مسجدی در شهر کرمانشاه برای ایراد سخنرانی مورد تهاجم افراتیون اسلامی قرار گرفت.

اعمال فشار و ایجاد محدودیت



۳ بهمن هفته نامه ی سینمای جهان توقیف گردید، اتهامات این نشریه چاپ «عکس های مغایر با موازین اسلامی، نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان و ناامن کردن فضای مطبوعاتی کشور» اعلام گردیده، این نشریه نیز با شکایت مدعی العموم و توسط قاضی مرتضوی توقیف شد.

۷ بهمن ماهنامه ی گزارش فیلم به اتهام «نشر اکاذیب» و چاپ «عکس های مستهجن و مغایر با موازین اسلامی» توقیف گردید. چند ماه پیش عباسعلی علیزاده رئیس دادگستری تهران در یک تریبون عمومی (مناظره با آقای مزروعی) کریم زرگر مدیر مسئول و دو تن از دست اندرکاران این نشریه، آقای هوشنگ اسدی و خانم نوشابه امیری را به «عامل دشمن، کمونیست و ضد انقلاب» متهم کرده بود. پیش از ابلاغ حکم توقیف گزارش فیلم، «اداره امکان» از جمله نهادهای امنیتی جمهوری اسلامی، خانم نوشابه امیری سردبیر گزارش فیلم را تهدید، و ورود ایشان را به دفتر نشریه «ممنوع» نموده بود. در تیر ماه حکم توقیف این نشریه تایید شد.

۹ بهمن ماهنامه ی سینما تاتر نیز با اتهاماتی چون «نشر اکاذیب» و چاپ «عکس های مستهجن و مغایر با موازین اسلامی» به سرنوشت دو نشریه سینمایی دیگر دچار گردید.

۱۰ بهمن با ارسال نامه ای از سوی محمدحسن پزشک معاون وزیر ارشاد اسلامی حکم توقیف این نشریات لغو گردید.

در اواخر بهمن، تعدادی از روزنامه نگاران، روشنفکران و وکلای روزنامه نگاران در بند، توسط نیروهای انتظامی تهران احضار و مورد بازجویی قرار گرفتند. علی اصغر هادی زاده، نماینده اصلاح طلب مجلس در مصاحبه ای با آژانس خبرگزاری فرانس پرس در این مورد اعلام نمود که «این افراد در مورد گذشته و اعتقادات سیاسی و مذهبی شان مورد توهین و بازجویی قرار گرفته اند.» این بازجویی ها توسط اداره ی امکان انجام گرفته بود. در میان روزنامه نگاران فیروز گوران سردبیر مجله جامعه سالم (توقیف شده)، نوشابه امیری و هوشنگ اسدی، سردبیر و روزنامه نگار مجله گزارش فیلم، علی دهباشی مدیر مسئول نشریه کلک (توقیف شده) و نشریه بخارا و ناصر زرافشان و محمد علی صفری از جمله وکلای هستند که مورد بازجویی قرار گرفتند.

۵ اسفند با حکم قاضی سعید مرتضوی روزنامه ی سیاست روز به مدت دو روز توقیف شد. علت توقیف این روزنامه که نزدیک به محافل محافظه کاران است توضیح داده نشد.

۱۴ اسفند دادگاه تجدید نظر توقیف هفته نامه عصر ما را تائید نمود. این هفته نامه ی اصلاح طلب در آذر ماه سال پیش توقیف و محمد سلامتی مدیر مسئول آن به ۲۶ ماه زندان محکوم شده بود، دادگاه تجدید نظر این حکم را به هفده ماه تعییر داد. از جمله اتهامات این هفته نامه «پخش شایعه ای در باره ی برکناری محمد خاتمی» بود.

۲۵ فروردین دادگاهی در تبریز حکم توقیف نشریه شمس تبریز را صادر و مدیر مسئول آن آقای علی حامد ایمان را به هشت ماه زندان و هفتاد و چهار ضربه شلاق محکوم نموده است. از جمله اتهامات ایشان «اهانت به مقدسات مذهبی و پیامبران الهی ایجاد اختلاف بین اقشار مختلف جامعه از طریق طرح مسائل قومی و توهین و افترا به مسئولان نظام» است. آقای علی حامد ایمان در بیست و هفت دی ماه سال گذشته به همین اتهامات دستگیر و سپس با سپردن وثیقه آزاد شده بود.

۲۷ فروردین احمد زیدآبادی روزنامه نگار، روزنامه ی همشهری و همکار مجله ی ایران فردا، توسط دادگاه ۱۴۱۰ تهران به ریاست قاضی سعید مرتضوی به ۲۳ ماه زندان و ۵ سال محرومیت از فعالیت های اجتماعی، محکوم گردید. این دادگاه اتهامات وی را «تبلیغ علیه نظام و ارکان جمهوری اسلامی در جهت زیر سؤال بردن اساس و موجودیت جمهوری اسلامی، نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی و توهین به مسئولان رسمی کشور، تحریف و اغوای افراد در جهت برهم زدن امنیت کشور، عضویت در تشکل های و جمعیت های غیرقانونی، تشویش اذهان عمومی در سخنرانی های تحریک آمیز در مجامع دانشجویی و نقاط مختلف کشور به قصد بحران آفرینی» اعلام نموده است. این حکم در شرایطی ابلاغ گردید که در چند هفته ی گذشته، احمد زیدآبادی با نوشتن مقالاتی در حمایت از یاسر عرفات و محکوم نمودن «حرکات شهادت طلبانه» برخلاف مواضع رسمی ایران، دوباره در مطبوعات ایران مطرح شده است. احمد زیدآبادی روزنامه نگار ایرانی در ۱۶ مرداد ۱۳۷۹ دستگیر و سپس در هیجده اسفند ماه همان سال با قرار وثیقه آزاد شد.



۲ اردیبهشت نشریه سینمایی هنر هفتم توسط هیئت نظارت بر مطبوعات به دلیل «عدم توجه به اخطارهای هیئت و وزارت ارشاد در رابطه با هنجار های اجتماعی» توقیف گردید.

۷ اردیبهشت، آقای سعیدافسر، روزنامه نگار، روزنامه ی ایران به اتهام "توهین به مقدسات و باورهای دینی و مذهبی جامعه" به شعبه ۱۴۱۰ احضار و مورد بازجویی قرار گرفت. این روزنامه نگار چند ساعت بعد آزاد شد.

۷ اردیبهشت مصطفی کواکبیان، مدیر مسئول روزنامه ی مردم سالاری توسط قوه ی قضاییه احضار و مورد بازجویی قرار گرفت.

۸ اردیبهشت جلال جلالی، مدیر مسئول هفته نامه سیران (سندج) به دادگاه انقلاب اسلامی احضار و مورد بازجویی قرار گرفت

۸ اردیبهشت تعدادی از روحانیون خواهان مجازات عبدالله ناصری طاهری مدیر خبرگزاری ایرنا و اجرای «حکم الهی» برای وی شد، امری که می تواند به معنای حکم اعدام باشد.

۱۱ اردیبهشت دادگاهی در شهر قم، آقای حجت حدیری مدیر مسئول هفته نامه ی پیام قم را به اتهاماتی نظیر «درج مطلب خلاف واقع» «توهین به ارزشهای انقلاب اسلامی و مردم قم» به چهار ماه زندان و شش ماه ممنوعیت فعالیت مطبوعاتی محکوم نمود. این حکم به مدت دو سال و به صورت تعلیقی صادر شده است و شرط اجرای آن محکومیت روزنامه نگار در این مدت است. این روزنامه نگار به دلیل درج مطالبی که «پدیده ی شوم خودفروشی در برخی زنان شوهردار در قم و شایع نمودن فحشا و فساد در شهری که ساکنین آن موصوف به رعایت شعائر دینی و مستلزم و معتقد به برطرف کردن منکرات هستند.» مجرم شناخته شده است.

۱۴ اردیبهشت روزنامه اصلاح طلب بنیان به علت «تخلفات مکرر مطبوعاتی و استفاده از نام و آرم یک هفته نامه» توقیف گردید. سردبیری این روزنامه را علی رضا علوی تبار به عهده داشت که پیش از این سردبیر روزنامه توقیف شده ی صبح امروز بود، بسیاری از روزنامه نگاران اصلاح طلب با این روزنامه همکاری می کردند از جمله احمد زیدآبادی که در بیست و هفت فروردین به بیست و سه ماه زندان و پنج سال محرومیت اجتماعی محکوم گردید. این روزنامه با موضعی روشن در حمایت از اصلاحات در ایران به ویژه در میان محافل دانشگاهی و روشنفکری ایران مورد استقبال قرار گرفته بود.

در همین روز روزنامه ایران ارگان خبرگزاری رسمی ایران (ایرنا) نیز توقیف شد. علت توقیف این روزنامه، چاپ مقاله ای در ویژنامه موسیقی این روزنامه در معرفی کتاب «زنان موسیقی ایران» نوشته خانم توکا ملکی بود. در این کتاب، به زعم برخی از ملا های قم به «مقدسات اسلام» توهین شده است. خانم بنفشه سام گیس نویسنده مقاله و آقای محسن شهرنازدار دبیر ویژنامه موسیقی روزنامه ایران تحت

تعقيب قضائی قرار گرفتند. در پانزده اردیبهشت به دستور رئیس قوه ی قضائیه ایران آیت اله شاهرودی از روزنامه ایران رفع توقیف شد. عبدالرسول وصال مدیر مسئول ایران اعلام نموده است که از این روزنامه نود و شش شکایت برای توهین به «مقدسات اسلام» شده است.



۱۸ اردیبهشت محسن میردامادی مدیر مسئول روزنامه اصلاح طلب نوروز توسط دادگاه معروف به دادگاه مطبوعات به شش ماه و دو روز حبس تعزیری، شش ماه ممنوعیت انتشار روزنامه و چهار سال محرومیت از مسئولیت های مطبوعاتی و دویست هزار تومان جریمه نقدی محکوم شد. محسن میردامادی که رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی نیز هست، بر پایه دویست مورد شکایت محاکمه و در بیست مورد و اتهاماتی نظیر «تبلیغ علیه نظام و ارکان تشکیل دهنده آن»، «توهین و اهانت به مسولان رسمی کشور»، «چاپ مطالب خلاف واقع و انتشار شایعات و اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی»، «مجرم» شناخته شد. این حکم در آن زمان به اجرا درنیامد و نوروز ارگان حزب مشارکت منتشر گردید. اما در دو مرداد حکم توقیف دائم نوروز را دادگاه تجدیدنظر صادر نمود.

۱ خرداد عیسی سحرخیز مدیر مسئول ماهنامه ی آفتاب، توسط دادگاه ۱۴۱۰ تهران به ریاست قاضی سعید مرتضوی احضار و مورد بازجویی قرار گرفت، وی با قرار پنج میلیون ریال آزاد شد.

۴ خرداد دادگستری تهران «بحث پیرامون مذاکره با آمریکا» را ممنوع اعلام نمود. ممنوعیت بحث پیرامون مذاکره و رابطه بین ایران و آمریکا، زمانی طرح شد که روزنامه نوروز ارگان اصلی اصلاح طلبان، طی چند شماره از مذاکرات غیررسمی از سوی دو هیئت ایرانی با مقامات امریکایی در نیکوزیا و آنکارا پرده برداشته بود. در حالی که موضوع رابطه با آمریکا و مباحث سیاست مبارزه با تروریسم ایالات متحده آمریکا در منطقه، به بحثی عمده در درون رژیم تبدیل شده بود، قوه قضائیه ایران آن را «جرم» و «برخلاف مصالح ملی» اعلام کرد. بسیاری از شخصیت های اصلاح طلب به غیرقانونی بودن این اطلاعیه و قانون گذاری قوه قضائیه اعتراض کرده اند. مدیر مسئول روزنامه ی نوروز و رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس، محسن میردامادی که روزنامه اش بیش از این تحت تعقیب قضایی قرار گرفته بود. اعلام نمود که مذاکرات با آمریکا باید به گونه ای علنی و نه به شکل مخفی صورت گیرد.

۱۶ خرداد داود اله وردی، مدیر مسئول روزنامه روزدرار روزنامه محلی زاهدان، توسط دادگاه تجدید نظر به سه ماه زندان برای «چاپ مطالب خلاف واقع» محکوم شد. این دادگاه همچنین رای به توقیف دائم این روزنامه داد. این روزنامه پیش از این در مرداد ماه ۱۳۷۹ چند هفته توقیف شده بود.

۵ تیر ماه نوشابه امیری و هوشنگ اسدی روزنامه نگاران گزارش فیلم توسط اداره اماکن احضار و به مدت هشت ساعت در ارتباط با «اعترافات» سیامک پورزند تحت بازجویی قرار گرفتند.

۱۵ تیر مدیر مسئول روزنامه ی همت نشریه شهرداری مشهد در پی چاپ عکسی از رضا شاه، به اتهام «نشر اکاذیب» به دادگاه احضار گردید.

۲۰ تیر مقامات قوه قضائیه دستور توقیف روزنامه ی آزاد را به دلیل سرپیچی از اطلاعیه کمیسیون امنیت ملی صادر نمودند. دبیر خانه شورا ی عالی امنیت ملی با صدور یک اطلاعیه انتشار هر گونه مطلب «بر له و یا علیه نامه ی سرگشاده ی آیت اله طاهری» را در مطبوعات ممنوع کرده بود. آیت اله طاهری با انتشار نامه ای سرگشاده از پست خود بعنوان نماینده ی ولی فقیه و امام جمعه اصفهان استعفا داده بود. وی شرایط کشور، ناامیدی، بیکاری، تورم و فساد مقامات رسمی در کشور را از جمله دلایل استعفای خود ذکر نموده بود. این اولین بار بود که یک مقام عالی رتبه روحانی این گونه به انتقاد از فساد و نالایقی مقامات مسئول رژیم می پردازد.

شعبان شهیدی معاون مطبوعاتی وزارت ارشاد با تأیید توقیف روزنامه آزاد از مطبوعات خواهان رعایت «دستور سانسور» شد با این حال بسیاری از روزنامه های وابسته به محافظه کاران به شکل توهین آمیزی به انتقاد از استعفا ی آیت اله طاهری پرداختند و هیچ کدام مورد توبیخ قرار نگرفتند. روزنامه نوروز با انتشار چند جای سفید سانسور در صفحات خود به این سانسور اعتراض نمود. ماشاله شمس الواعظین سخنگو ی انجمن رسمی «دفاع از آزاد ی مطبوعات» اعلام نمود که اطلاعیه دبیرخانه شورا ی امنیت ملی مبنا ی قانونی ندارد. شورا عالی امنیت ملی اصلی ترین سیاست ها ی امنیتی و دفاعی رژیم تهران را تدوین می کند و ریاست آن با سید محمد خاتمی رئیس جمهور ایران است، اما دبیر خانه آن توسط یکی از چهره ها ی محافظه کاران و نزدیک به آیت اله خامنه ای حسن روحانی هدایت می شود.

همزمان تعدادی از روشنفکران و روزنامه نگاران ایرانی در هفته های اخیر به اداره اماکن که معمولاً به امور منکراتی می پردازد و نزدیک به نیروهای امنیتی رژیم است، احضار شده اند. که برخی از آنها ساعت ها مورد بازجویی قرار گرفته اند، علیرضا فرهمند دبیر

سرویس خارجی روزنامه های توقیف شده ی نشاط و توس، ایرج جمشیدی سردبیر روزنامه اقتصاد آسیا، اسماعیل جمشیدی مدیر مجله توقیف شده ی گردون، نوشابه امیری و هوشنگ اسدی روزنامه نگاران مجله سینمایی توقیف شده ی گزارش فیلم از جمله این روزنامه نگاران هستند. این احضار و بازجویی ها گویا در ارتباط با « اعترافات » سیامک پورزند است و نیروهای امنیتی رژیم برای تحت فشار قرار دادن روزنامه نگاران به آنان اتهاماتی چون تشکیل «جبهه براندازی فرهنگی» نیز زده اند.

۴ مرداد ماه جبین ابوترابی مدیر مسئول هفته نامه عارف اعلام نمود، تصمیم به تعطیل کردن این نشریه گرفته است وی دلیل این تصمیم را «اعمال فشار و تهدید» این نشریه در پی چاپ مقاله ای در باره ی توقیف روزنامه ی نوروز ذکر نمود وی گفت « برای فرار از زندان نشریه را تعطیل کردم».

۱۶ مرداد ماه قوه قضاییه ایران حکم جلب مسعود بهنود روزنامه نگار مجله ی توقیف شده ی آدینه، و روزنامه های توقیف شده ای نشاط، عصر آزادگان و... را صادر نمود. وی بیش از این در ۱۸ مرداد ۱۳۷۹ دستگیر و چندی پیش از آغاز دادگاه در آذر ماه همان سال با سپردن وثیقه از زندان آزاد شده بود. وی به اتهاماتی نظیر « اقدام بر علیه امنیت کشور»، « همکاری با رسانه های بیگانه» و «توهین به رهبر جمهوری اسلامی» مجرم شناخته شده بود. در ۱۹ آذر ۱۳۸۰ دادگاه تجدید نظر حکم محکومیت ایشان را تایید نمود. وی به ۱۹ ماه زندان محکوم شد.

۱۶ مرداد ماه دادگاه انقلاب اسلامی تهران تهدید نمود که خبرگزاری رسمی ایران- ایرنا را به دلیل انتشار غیرقانونی اطلاعاتی نهضت آزادی ایران تحت تعقیب قضایی قرار می دهد. نهضت آزادی ایران در اوایل مرداد ماه منحل اعلام شده بود و ۴۴ نفر از اعضای آن به زندان محکوم شدند. دادگاه انقلاب اسلامی تهران اعلام نمود که اطلاعاتی نهضت آزادی ایران به علت غیر قانونی اعلام شدن آن نمی بایست توسط ایرنا انتشار می یافت.

در همین روز ناصر زرافشان، وکیل مدافع خانواده های قربانیان قتل های زنجیره ای به هنگام خروج از منزل اش دستگیر شد. در اسفند ماه سال گذشته یک دادگاه نظامی وی را به جرم «افشای اسرار دولتی» به ۵ سال زندان محکوم و دادگاه تجدیدنظر در تیرماه سال جاری این حکم را تایید نمود. ناصر زرافشان در آذر ماه در پی سخنرانی و مصاحبه هایش در مورد قتل های زنجیره ای دستگیر شده بود. ناصر زرافشان اتهام افشای اسرار دولتی را نپذیرفته است.



۱۷ مرداد روزنامه ی اصلاح طلب آینه ی جنوب یک هفته پس از انتشارش به دستور دادگاه ۱۴۱۰ معروف به دادگاه مطبوعات توقیف شد. از جمله دلایل این توقیف، محکومیت مدیر مسئول آن، آقای محمود دادر به جرم «اقدام بر علیه امنیت کشور» بوده است. قوه قضاییه همچنین روزنامه ی روزنو را به دلیل مشابهت اسمی و شکلی آن با روزنامه ی توقیف شده ی نوروز، بیش از انتشار توقیف نمود. این روزنامه ماه ها پیش مجوز انتشار در یافت کرده بود. سعید مرتضوی، قاضی دادگاه معروف به دادگاه مطبوعات اعلام کرده است که «انتشار این روزنامه پس از مهلت توقیف شش ماهه ی نوروز بلامانع است.»

۲۴ مرداد قوه ی قضاییه حکم توقیف دائم روزنامه اصلاح طلب بامداد نو را صادر نمود.

۳۱ مرداد هفته نامه ی « حدیث قزوین» در پی شکایت دادستان این شهر توقیف شد. در بهمن ماه سال گذشته نقی افشاری مدیر مسئول این هفته نامه به دادگاه احضار و سپس بازداشت گردید. اتهام وی چاپ کاریکاتوری است که توهین به «قوه قضائیه» قلمداد شده است. این روزنامه نگار در ۹ بهمن آزاد اما هفته نامه حدیث توقیف شد.

۴ شهریور قوه ی قضاییه حکم توقیف دائم روزنامه اصلاح طلب گزارش روز را که در سال ۱۳۷۹ توقیف موقت شده بود، صادر نمود.

۶ شهریور هفته نامه ی « نامه ی قزوین» توسط دادگاهی در این شهر به اتهام «تهمت و افترا و نشر اکاذیب» توقیف شد.

۱۱ و ۴ شهریور لیلیا فراحت پور، دبیر سرویس ادبی و هنری روزنامه های توقیف شده ی توس و عصر آزادگان به اداره اماکن احضار و مورد بازجویی قرار گرفت.

۲۴ شهریور روزنامه ی «گلستان ایران» پس از انتشار ۱۵ شماره به اتهام چاپ «مطالب و تصاویر خلاف عفت عمومی و اشاعه منکرات و تبلیغ علیه نظام و انتشار شایعات و مطالب خلاف واقع» توقیف شد، این روزنامه برای جوانان انتشار می یافت و روزنامه نگاران آن از جوان ترین روزنامه نگاران ایران محسوب می شدند. روزنامه ی جمهوری اسلامی یکی از ارگان های جناح محافظه کار که صاحب امتیاز آن علی خامنه ای رهبر جمهوری اسلامی ایران است، هفته ی گذشته خواهان توقیف این روزنامه شده بود.

۲۴ شهریور هفته نامه ی "وقت" با شکایت عباسعلی عزیززاده رئیس قدرت مند دادگستری تهران، نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و نیروی مقاومت بسیج و با اتهاماتی چون «اشاعه منکرات و انتشار عکس‌ها و تصاویر و مطالب خلاف عفت عمومی و اشاعه فرهنگ ابتذال و بی‌بندوباری» توقیف گردید.

حکم توقیف این دو نشریه به دستور سعید مرتضوی، قاضی دادگاه ۱۴۱۰ معروف به دادگاه مطبوعات صادر شده است.

۷ مهر فاطمه گورانی روزنامه نگار نشریات توقیف شده ی امیدزنان و پیام هاجر به اتهام " اقدام علیه امنیت" به شعبه بیست و شش دادگاه انقلاب احضار و مورد بازجویی قرار گرفت.

۸ مهر ماه عبدالله ناصری مدیر خبرگزاری رسمی ایرنا در پی انتشار یک نظرسنجی که نظرات مساعدی را در باره ی رابطه ایران و امریکا منعکس می نمود، توسط قوه ی قضاییه ایران به دادگاه احضار گردید.

۱۶ مهر ماه کریستیان امانپور خبرنگار شبکه امریکائی سی.ان.ان اعلام نمود که مقامات ایران از صدور ویزا برای وی خوداری ورزیده اند. کریستیان امانپور، قصد داشت، برای تحت پوشش خبری قرار دادن دیدار جک استروا وزیر خارجه انگلیس از ایران، به این کشور سفر کند. مقامات ایرانی هیچ گونه توضیحی برای عدم صدور ویزا ندادند، اما این اولین بار نبود که خبرنگاری برای گزارش و یا خبری انتقادی از جمهوری اسلامی "تنبیه" و از حق سفر مجدد به ایران محروم می گردید. کریستیان امانپور در آخرین سفر خود به ایران در بهمن ۱۳۷۹ گزارشی در باره ی جوانان ایران تهیه نموده بود که پخش آن مورد اعتراض برخی از محافل قدرت در جمهوری اسلامی قرار گرفت.



۲۹ مهر ماه فاطمه کمالی احمدسرایبی، مدیرمسئول هفته‌نامه‌ی جامع‌ی نو و عزت اله سبحانی مدیرمسئول نشریه توقیف شده ی ایران فردا از سوی دادگاه به اصطلاح مطبوعات احضار و مورد بازجویی قرار گرفتند. در همین روز رضا علیجانی سردبیر محله توقیف شده ایران فردا و برنده دهمین جایزه گزارشگران بدون مرز ایران و بنیاد فرانسه در سال ۲۰۰۱، توسط دادگاه انقلاب احضار شد. رضا علیجانی در اسفند ماه ۱۳۷۹ توسط مامورین اطلاعاتی رژیم دستگیر گردیده بود در بعد از آزادی با قید وثیقه در ۲۵ آذر سال گذشته شد، این اولین بار بود که وی احضار می شد.

۵ آبان دو هفته نامه ی ولایت قزوین توقیف شد.

۱۳ آبان نرگس محمدی روزنامه نگار هفته نامه ی پیام هاجر به اتهام " برهم زدن نظم عمومی" به دادگاه انقلاب احضار و مورد بازجویی قرار گرفت.

۲۱ آبان محمد حسین خوشوقت یکی از مسئولان مطبوعاتی وزارت ارشاد اسلامی اعلام نمود که خبرنگاران امریکایی به هنگام ورود به ایران انگشت نگاری می شوند. دلیل این اقدام "مقابله به مثل با بد رفتاری امریکایی ها با شهروندان ایرانی" اعلام شد.

۳۰ آبان، هفته نامه ی " نامه ی قزوین" توسط دادگاهی در این شهر به جرم " تشویق قشر جوان به ابتذال از طریق درج مقالات و گزارشات مبتذل و خلاف عفت و اخلاق عمومی در نشریه، تشویق اذهان عمومی از طریق بی اعتبار جلوه دادن ابعاد مختلف اجتهاد و تقلید در جامعه اسلامی و شکستن روحیه انقلابی " به سه ماه تعلیق و پرداخت سه میلیون ریال محکوم شد.

۵ آذر امین بزرگیان سردبیر روزنامه ی توقیف شده ی گلستان ایران توسط افراد ناشناسی ربوده شد. وی در ده آذر ماه آزاد شد.

۳۰ آذر هفته نامه ی " حدیث قزوین" توسط دادگاه به پنج ماه توقیف و هفت میلیون ریال محکوم شد در حالی که از سال پیش این نشریه توقیف شده بود.

۵ دی ماه قوه ی قضاییه حکم توقیف دائم روزنامه اصلاح طلب آفتاب امروز را که در سال ۱۳۷۹ توقیف موقت شده بود، صادر نمود. در همین زمان هفته نامه ی شمس تبریز نیز به توقیف دائم درآمد. علی حامد ایمان مدیر مسئول این نشریه در دادگاه تجدید نظر به دو سال زندان و هفتاد و چهار ضربه شلاق محکوم شد.

گزارشگران بدون مرز یادآور می شود

علی خامنه ای رهبر جمهوری اسلامی ایران از جمله چهل و دو رهبر و مقام دولتی در جهان است، که از سوی

گزارشگران بدون مرز بعنوان دشمنان آزادی مطبوعات برگزیده شده اند.